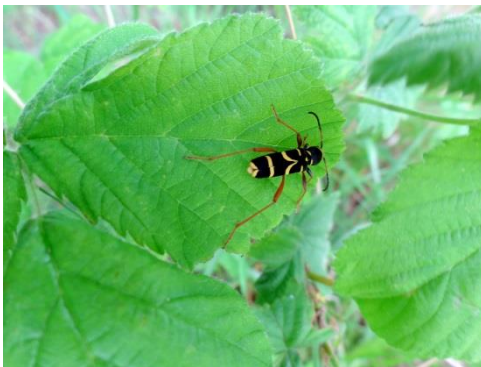

Wim en ik gaan vandaag het nieuwe wandelpad op Heukelom "doen". Op de Sparrendreef even voorbij café Mie Pieters staat een overzichtsbord. Het "Heukelommetje", zoals deze nieuwe route heet, meet slechts 2 km. We stippelen er daarom, aan de hand van de knooppunten, nog een stuk aan vast zodat we op 8,5 km uitkomen.

Vandaag komen onze koning en koningin op bezoek in Oisterwijk. Het is lekker rustig hier. We lopen eerst door open gebied. Prachtige vergezichten richting Tilburg. We moeten door een klaphekje. En we kunnen hier grote grazers tegen komen. Op een blad zit een wespenboktor. Dit is een insect met de tekening van een wesp. Dit is om vijanden af te schrikken. Mimicry heet dat. Prachtig zoals de natuur dit oplost.

Aan de bosrand staat een scheef gezakt schuurtje. Dit wordt nog afgebroken en daar wordt dan een verbindingspad gemaakt naar Moerenburg. Dat lijkt me wel zo leuk, omdat je dan halverwege je wandeling bij "Zomerlust" iets kan gaan drinken. In de verte zie ik een bijzonder bruggetje.

Het lijkt op het skelet van een prehistorisch beest. Daar moeten we over heen. Het is een heel smal wiebelbruggetje. Maar wel heel solide gemaakt. Dit maakt het nog eens tot een extra spannende wandeling.

Ook voor kinderen. We volgen nu een smal paadje. Links van ons weiland en rechts rimboe. Er zijn mooie planten en dieren te ontdekken. Goed kijken is de boodschap. De speerdistels staan op uitkomen. Kleine blauwe libellen vliegen hier rond. Het lantaarntje? Ik weet het niet er zijn er veel die erg op elkaar lijken. Een grote dikke zweefvlieg met het uiterlijk van een wesp zit op een blad. Alweer mimicry!

Een prachtige spin kruipt weg onder een blad. Bij navraag aan Frans Boom kom ik te weten dat dit de "Gewone strekspin" is. Nou ja, gewoon? Over een greppeltje ligt een plankje en daar gaan we een stukje bos in. Het ziet er allemaal nog ongerept uit hier. Uit het bosje gekomen lopen we langs bolle akkers. Door bemesting is dit zo in de loop der jaren ontstaan. Rechts zie ik tussen de planten en struiken in bloei staande gele lissen.

Aan de rand van het pad staat bitterzoet in bloei. Dit plantje is familie van de aardappel. Dat kan je aan de bloemetjes zien. Die lijken op elkaar. Bij de aardappel wit met een geel hart en bitterzoet is paarsblauw met een geel hart. In de verte steken de palen van de schutterij van Mie Pieters boven de bomen uit. Er staat een oude bus geparkeerd. Zo komen recht voor de deur van café Mie Pieters uit. Het "Heukelommetje" zit er op. Voor een korte wandeling beslist een aanrader.

Wij gaan linksaf en lopen naar knooppunt 58 en gaan rechtsaf richting knooppunt 59 een zandpad in. Links van mij staan prachtige gele lissen in bloei. Nu kan ik er dicht bij komen om er een foto van te maken. Prachtige weidse uitzichten hier. In de verte loopt een ooievaar. Het wolkendek belooft niet veel goeds. Maar voorlopig is het droog. We moeten links af. In een weiland komen een paar nieuwsgierige koeien naar het hek gelopen. De kievieten in het veld vliegen op en beginnen aan een verdedigingsaanval. Ze cirkelen om ons hoofd. We lopen rustig door en als we ze een eindje voorbij zijn durven ze weer bij hun nest te landen.

Langs de kant staan mooie paarsblauwe bloemen. Ik vermoed dat het een orchideeënsoort is. (*Later vertelt Frans Kapteijns mij dat dit plantje vogelwikke heet*) Aan het eind van dit pad rennen patrijsjes weg en een puttertje gaat voor onze neus op een hek zitten. Het pad voert ons langs de spoorlijn naar Oisterwijk. Langs de rand van de bebouwing komen we op het rode fietspad. Links staat een paardje een soortgenoot in de nek te krabben. Hij zal wel jeuk hebben. Een smerig slootje heeft een uitbundige beplanting en er zwemmen twee meerkoetjes met een kuiken voorbij. Het is

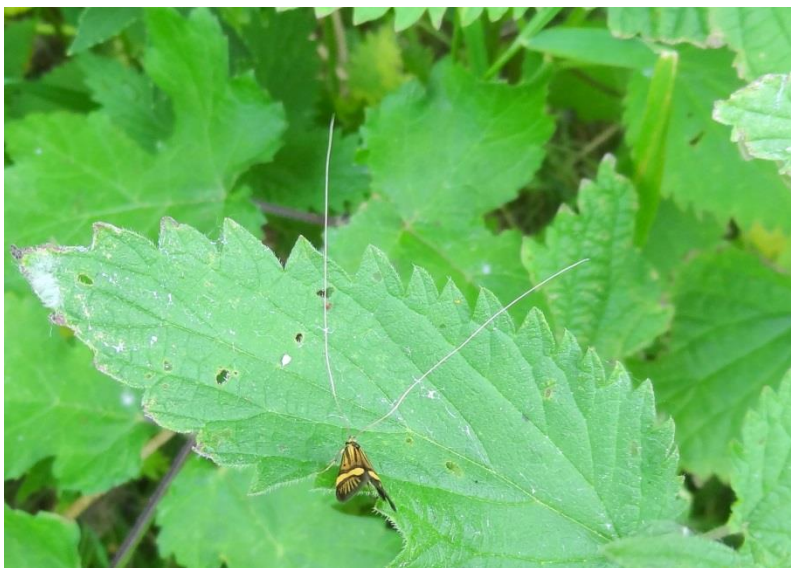
gaan regenen. Onder de paraplu hebben wij er geen last van. Na dit minst interessante deel van onze wandeling komen we bij de Hoevenseweg en het wordt weer leuk. De mensen uit Oisterwijk kunnen hier beginnen met deze wandeling. Hiervandaan loop je naar knooppunt 54. Er staat een moeder lakenvelder met haar zoontje in de wei. Een "babylakentje"! Paarden huppelen gezellig acht elkaar aan. Bij knooppunt 54 gaan we rechtsaf richting knooppunt 57. We lopen nu op een pad tussen de weilanden door. In de verte staat een groepje koeien onder de bomen.

De schilder Potter heeft hier staan schilderen naar mijn idee. De paraplu kan weer dicht. Het is droog.

Daar loopt warempel die ooievaar weer. Zou hij op zoek zijn naar Maxima? We wachten af. Als onze Maxima binnenkort zwanger is weten wij hoe dat komt. Als de ooievaar weg vliegt gaat hij wel richting centrum. Dus . . . wie weet.

Intussen let ik goed op of er nog mooie dieren te bewonderen zijn. Een prachtwants (Rhabdomuris striatellus) een gewone strekspinn (Tetragnatha extensa)

en een geelbandlangsprietmot (Nemophra fasciella) ontdek ik zomaar langs de kant in de planten. We zijn terug bij "café Mie Pieters" op het bruggetje over de voorste stroom blijf ik een poosje naar de rondfladderende beekjuffers kijken om daarna onze wandeling als gebruikelijk op het terras met een trappist af te sluiten.

Als je de wandeling een keer na wilt lopen volgen hier de knooppunten:
58 - 59 - 51 - 22 - 35 - 55 - 54 - 57

Alle foto's op youtube:

<http://youtu.be/8fBRc-C03uY>

Mijn dank gaat uit naar Frans Boom en Frans Kapteijns. Die paarse bloem is geen orchidee maar een vogelwikke volgens Frans Kapteijns. Als ik die Fransen toch niet had. Of dachten jullie wat knap van die Loes, dat ze dat allemaal weet. Nou mooi niet. Zonder mijn Fransen ben ik nergens.

Loes Westgeest